

Resultatet efter det foreliggende Ændringsforslag til Lov om Lønninger for Personalet, kan jeg tiltræde Ændringsforslaget.

Jeg finder Anledning til at understrege den Bemærkning, der fremkom fra Ordføreren (Koføed), at man ønsker at bevare den Kontrol, der hidtil har været med disse Skoler fra Ministeriets Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det af Udvalget stillede Ændringsforslag om en ændret Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 2477)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4589; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2491).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Povlsen): Indenfor Udvalget er der fuld Enighed om, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om dette Lovforslag kunde gennemføres endnu i indeværende Samling. De københavnske og frederiksbergske Præster venter med Længsel paa at faa deres Lønningsforhold forbedret, og det samme gælder de andre Tjenestemænd, som berøres af dette Lovforslag. Da der er Enighed indenfor Udvalget, er der jo ogsaa det bedste Haab om, at Lovforslaget kan gennemføres. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale alle

de stillede Ændringsforslag; jeg kan i saa Henseende henvise til Betænkningen, og jeg finder ingen Anledning til at gentage, hvad der er fremført. Kun et Par af Ændringsforslagene ønsker jeg særlig at understrege. Det ene er Ændringsforslaget under Nr. 16, hvorved Udvalget foreslaar, at det fastslaas, at Kateketer, Kantorer og Organister ikke er Tjenestemænd. Udvalget har ment at maatte gøre dette, fordi de paagældende kun har en mindre Del af deres Tid optaget af deres Tjeneste, og at gøre dem til Tjenestemænd og behandle dem i Overensstemmelse dermed vilde aabne for Konsekvenser, som Lønningsudvalget har ment vilde være meget farlige. De vil derfor ikke have Adgang til Dyrtdis- og Konjunkturtillæg efter § 23 i Lovforslaget, men derimod til et Dyrtdistillæg, der beregnes efter Regelen i § 93 i Loven om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919. Det foreslaas endvidere for de paagældende Funktionærer, at Honorarerne sættes en Del op, og for Organisters og Kantorers Vedkommende tillige en for dem gunstigere Inddeling i Lønningsklasser. Med Hensyn til disse sidste, Organister og Kantorer, skal jeg gøre opmærksom paa, at de i høj Grad har ønsket at faa Forhandlingsret, som Tjenestemændene har det i Henhold til Tjenestemandsløven, altsaa for deres Organisation. I Udvalget er man gaaet ud fra, at det var en Selvfølge, at de havde Adgang til denne Forhandling, men jeg vil bede den højtærede Kirkeminister udtale sig derom.

Endnu skal jeg kun berøre Ændringsforslag Nr. 25, der gaar ud paa at fastsætte en midlertidig Bestemmelse, hvorefter der gives denne Lønningslov tilbagevirkende Kraft for Præsternes Vedkommende fra 1. Oktober forrige Aar. Midlerne til at gøre dette har man for de københavnske Præsters Vedkommende i Overskuddet af Præstepengene for de sidste 4 Finansaar, der sandsynligvis vil komme til at udgøre nogle og halvfjerdsindstyve Tusind Kroner. For de 3 Finansaar 1916—17, 1917—18 og 1918—19 udgør de 67 000 Kr., saa man vil med Lethed ved Hjælp deraf kunne bringe Lønningerne op til det Niveau, der foreslaas her allerede fra 1. Oktober forrige Aar. For de frederiksbergske Præsters Vedkommende har man ikke en saadan Fond at ty til, og det foreslaas derfor, at Statskassen skal yde det fornødne. Det er for øvrigt i Overensstemmelse med, hvad hidtil er sket, idet Statskassen har ydet